

Galerie Gijzenrooi, Gijzenrooi 3, Geldrop: collages Maria van Heeswijk. Tot en met 11 juli.

(Door Rob Sanders)

Het is altijd al zinnig om verder te kijken dan de neus lang is. Maar bij het werk van Maria van Heeswijk is dat een dwingende noodzaak. Een oppervlakkige beschouwing, een afwijzen als naïef geknutsel met verf en schaar, is dan ook beslist uit de boze. Maria van Heeswijk heeft met haar werk voldoende te zeggen. Ze zegt dat het leven nog zo beroerd niet is. Dat als je dit leven met spontaneïteit en levenslust tegemoet treedt, er nog van verschrikkelijk veel fijne dingen valt te genieten. Het

De Levenslust van Maria van Heeswijk

is een kwestie van vooruit denken en kijken. „Don't look back”, zegt ze dan ook in een van haar collages. „Het leven is vurrukkeluk”, zou je in haar geval ook met Remco Campert kunnen zeggen. Ze getuigt ervan in haar collages. Het materiaal heeft ze voor het grijpen, pakt het op en laat haar fantasie stoeien met haar gevoelens. Een „Weduwe” behoeft uiteindelijk niet altijd te blijven treuren. Er is ook zoiets als een vrijheid, reizen en trekken, bloemen pluk-

ken, genieten. En Maria van Heeswijk beeldt dat uit met een bonte verzameling ansichtkaarten en getekende of geschilderde beelden en zelfs met afbeeldingen van Engelse drop rond een vrouwenhoofd dat oprijst uit een zak snoepgoed, een manier van uitdrukken, die door feministes best eens verkeerd begrepen kan worden.

Toch is het duidelijk uit een belangrijk deel van haar werk dat Maria van Heeswijk bewust met het vrouwzijn en de daaraan verbonden noodzaak van een eigen leven, eigen vrijheden, bezig is. Het is ook het beste deel van het werk. Het wordt minder als ze zich, zoals in haar „Mexicaanse reis” slechts beperkt tot al te vrijblijvende vakantie-indrukken.